

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 28 stycznia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu obliczania dodatku wyrównawczego przysługującego pracownikom podejmującym pracę po uprzednim rozwiązaniu z nimi stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Na podstawie art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298 oraz z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lutego 1990 r. w sprawie sposobu obliczania dodatku wyrównawczego przysługującego pracownikom podejmującym pracę po uprzednim rozwiązaniu z nimi stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. Nr 17, poz. 102) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 3:

- a) wyrazy „w 5 podstawowych” zastępuje się wyrazami „w 6 podstawowych”,
- b) na końcu ustępu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje wyrazy „do dnia 15 lutego 1992 r. wskaźnik ten liczony jest na podstawie wynagrodzeń nie uwzględniających podatku dochodowego od osób fizycznych.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło przed dniem 1 stycznia 1992 r., to w celu obliczenia dodatku wyrównawczego w 1992 r. wynagrodzenie przysługujące bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy podlega przeliczeniu w sposób określony w ust. 3 po uprzednim ustaleniu jego wysokości według wzorów zamieszczonych w załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11 grudnia 1991 r. w sprawie sposobu przeliczenia wynagrodzeń i zasiłków z ubezpieczenia społecznego w związku z wprowadzeniem podatku dochodowego od osób fizycznych (Monitor Polski Nr 45, poz. 320).”

§ 2. Kwotę dodatku wyrównawczego wypłaconą po dniu 1 stycznia 1992 r., a przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, należy odjąć od kwoty dodatku obliczonego zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu i różnicę wypłacić pracownikowi.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kropiwnicki*

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 9 stycznia 1992 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania zasiłków na dzieci osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Na podstawie art. 54 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 45, poz. 199, Nr 103, poz. 448, Nr 104, poz. 450 i Nr 107, poz. 464) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zasiłek na dzieci, zwany dalej „zasiłkiem”, przysługuje na dzieci:

- 1) ubezpieczonego lub jego małżonka,
- 2) wychowywane przez ubezpieczonego lub jego małżonka w ramach rodziny zastępczej,
- 3) objęte opieką prawną, jeżeli opiekunem został ustanowiony ubezpieczony lub jego małżonek,

4) przyjęte przez ubezpieczonego lub jego małżonka na utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności, jeżeli rodzice dziecka nie żyją albo nie mogą mu zapewnić utrzymania lub zostali pozbawieni bądź ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej i nie pobierają na to dziecko zasiłku lub dodatku rodzinnego.

§ 2. 1. Zasiłek przysługuje do ukończenia przez dziecko 16 lat, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły, zasiłek przysługuje do ukończenia nauki, jednak nie dłużej niż do ukończenia przez nie 25 lat. Jeżeli ukończenie 25 lat życia przypada na ostatni rok studiów w szkole wyższej, zasiłek przysługuje do końca roku akademickiego.

3. Przerwy w nauce związane z chorobą dziecka będącego nadal uczniem lub studentem albo związane z porodem nie powodują utraty prawa do zasiłku.

4. Zasiłek przysługuje bez względu na wiek dziecka, jeżeli na to dziecko przysługuje zasiłek pielęgnacyjny, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 45, poz. 199, Nr 103, poz. 448, Nr 104, poz. 450 i Nr 107, poz. 464).

§ 3. Zasiłek nie przysługuje na dziecko:

- 1) pozostające w związku małżeńskim, z wyjątkiem przypadków, gdy:
 - a) oboje małżonkowie uczęszczają do szkół,
 - b) na dziecko to przysługuje zasiłek pielęgnacyjny, a jego małżonkowi nie przysługuje zasiłek rodzinny na współmałżonka na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) przebywające w domu pomocy społecznej, w domu dziecka lub innej placówce opiekuńczo-wychowawczej, jeżeli dziecko ma zapewnioną całkowitą opiekę, a ubezpieczony nie ponosi choćby w części kosztów utrzymania dziecka,
- 3) kształcące się w szkole wojskowej lub innej szkole państwowej, zapewniającej nieodpłatnie pełne utrzymanie (wyżywienie, zakwaterowanie, umundurowanie),
- 4) osiągające dochody w kwocie wyższej od najniższej emerytury, określonej w przepisach emerytalnych, z wyjątkiem przypadków, gdy:
 - a) dochody te stanowią wynagrodzenie za pracę podjętą w okresie ferii szkolnych,
 - b) dochody te osiąga dziecko, na które przysługuje zasiłek pielęgnacyjny,
- 5) przebywające w zakładzie karnym lub poprawczym.

§ 4. 1. Prawo do zasiłku powstaje z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, w którym zostały spełnione wszystkie warunki do uzyskania takiego zasiłku, a ustaje z upływem miesiąca kalendarzowego, w którym ustał choćby jeden z tych warunków.

2. Jeżeli prawo do zasiłku powstało przed zgłoszeniem wniosku, zasiłek wypłaca się za okres od powstania tego prawa, jednak nie dłuższy niż 6 miesięcy przed zgłoszeniem wniosku. Jeżeli jednak niezgłoszenie wniosku było spowodowane okolicznościami niezależnymi od ubezpieczonego, a wniosek został zgłoszony w ciągu 6 miesięcy od ustania

tych okoliczności, zasiłek wypłaca się za cały okres, w którym istniało prawo do tego zasiłku.

§ 5. Za osoby, dla których dane gospodarstwo rolne stanowi podstawę utrzymania, uważa się ubezpieczonego wraz ze wszystkimi osobami pozostającymi z nim we wspólnym gospodarstwie domowym lub będącymi na jego utrzymaniu, z wyjątkiem:

- 1) osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) osób mających ustalone prawo do emerytury lub renty,
- 3) osób osiągających dochody w kwocie wyższej od najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych,
- 4) osób uprawnionych do zasiłków dla bezrobotnych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. 1. Ustalenie uprawnienia do zasiłku następuje na wniosek ubezpieczonego lub jego pełnomocnika.

2. Decyzje w sprawach przyznania lub odmowy przyznania zasiłku wydaje Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego lub z jego upoważnienia pracownicy Kasy.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, w także w przypadku niewydania decyzji, przysługuje odwołanie do sądu w terminach i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

4. Zasiłek za dany miesiąc wypłaca się najpóźniej do dnia 25 następnego miesiąca.

§ 7. 1. Osoba składająca wniosek o zasiłek jest obowiązana przedstawić, na żądanie organu rozpatrującego ten wniosek, dowody stwierdzające okoliczności uprawniające do pobierania zasiłku.

2. Osoba pobierająca zasiłek jest obowiązana zawiadomić organ wypłacający zasiłek o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do jego pobierania.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych na dzieci pracowników.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

G. Janowski

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 stycznia 1992 r.

w sprawie rejestru zakładów opieki zdrowotnej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.

U. Nr 91, poz. 408) zarządza się, co następuje: